

Abonnementet haves for Hverhvert Aar
Bladet udkommer, Søndersgade Nr. 88,
i Kjøbenhavn, et Aar for 1 Rdl. 2 Smaarbyk,
4 Rdl. udenfor Kjøbenhavn 9 Rdl. pr. Quart,
1 Rdl. for tilsendt.

Flyve Posten.

Abonnementet haves for Hverhvert Aar
Bladet udkommer, Søndersgade Nr. 88,
i Kjøbenhavn, et Aar for 1 Rdl. 2 Smaarbyk,
4 Rdl. udenfor Kjøbenhavn 9 Rdl. pr. Quart,
1 Rdl. for tilsendt.

Nr. 219.

Dagdagen den 20de September 1848.

Fjerde Aargang.

Om Næringsforholdene af C. R. Grove.

II.

Min Grundantagelse er: at Arbeidernes Kaar ene kan forbedres ved at Arbeidets Mæsse eller Productionen forøges. Productionen maa forøges fortrinnsvis i de Retninger, hvor Arbeidsløsheden findes. Naar Brugene for Arbeidere og Productionen af enhver Arbeider forøges, saa forøges ogsaa Arbeidslønnen og dermed forbedres Arbeidernes Kaar. Det er en Selsølgelse, at hermed maa gaaes meget forsigtigt tilværks; thi forøges Arbeidet paa en saadan Maade, at store Mængder af fremmede Arbeidere strømme til, saa forøges det ofte kun for en kort Tid, en Krisis fremkaldes, der kan staae mere end Arbeidets tidligere Forøgelser gavne, og den forøgede Indtægt af Arbeidet bliver fordelt paa saamange flere, at Forøgelsen ikke bliver nogen Forbedring for vore egne Arbeidere**).

At samme Befolkningen deis Fornødenheder saa billigt som muligt; at forøge den almindelige Velstand, saa at der ogsaa findes Midler til at understøtte den Fattige, og naaes ligeledes ved Forøgelse af Productionens Mæsse.

Naar en Arbeider gjør dobbelt saa meget færdigt som en anden, saa tjener han i Regelen dobbelt saa meget; naar Befolkningen i eet Land producerer dobbelt saameget som Befolkningen i et andet Land, saa tjener det ogsaa i Regelen dobbelt saameget.

For at vise hvor stor Betydning Industrien har med Hensyn til et Folks Velvære skal jeg først fremstille en Sammenligning mellem Danmark og et industrielt Land, nemlig Schweiz**).

I det egentlige Danmark lever: 1,350,000 Indbyggere paa 680 □ Mill. i Schweiz 2,200,000 Indb. paa 700 □ Mill.; i Danmark lever 597,000 Indb. af Agerbrug, Rest 753,000; i Schweiz lever 1,283,000 Indbyggere af Agerbrug, Rest 917,000.

De 1,283,000 Landboere i Schweiz producere for 145 Mill. Rbd., og udføre deraf for 16 Mill.; de 597,000 Landboere i Danmark producere for 99 Mill. Rbd., og udføre deraf for 16 Mill.; de 917,000 Jfke-Landbrugere i Schweiz producere for 80 Mill. Rbd., forskellige Industriproducter, og udføre deraf for 69 Mill.; de 753,000 Jfke-Landbrugere i Danmark producere saa lidt, at Udførselen fra Agerbruget maa anvendes til Indkjøb af Industriproducter i Udlandet.

I Schweiz tjener en Befolkning af 300,000 Mennesker, der ernæres ved Industrien, 29 Mill. Rbd. aarlig, og Udførselen af Industriproducter overstiger Indførselen af raa Materialier ic. med 31 Mill. Rbd. aarlig, hvormed saaledes Landets Formue forøges.

Hos os derimod iilgger Formuen egentlig kun, naar Landbrødens Værdi stiger; vore Agerbrugere producere pr. Mand henimod 50 pCt. mere end Schweizerne; men Agerbruget er vor eneste productive Virksomhed af nogen Betydning; over Halvdelen af Folket producerer saagodt som Intet, det lever for en stor Deel af det Overskud, som erhverves ved Agerbruget, og som deels ved Arv, deels ved Salg og deels ved Privilegier overgaaer til dem fra Agerbruget. Vor Udførsel af

Industriproducter angives nemlig till Mill. Pund Patentgødning og 15 000 Pund Lium, hvormod Indførselen calculeres til over 24 Mill. Rbd.s Værdi.

Da nu en Indtægt af 31 Millioner fra Udlandet gjør Schweiz saameget rigere, og en Udgift af 24 Mill. til Udlandet gjør Danmark saameget fattigere, saa er det klart, at Industrien kan være af stor Betydning, men ogsaa, at der er meget Forkæret i vor hele industrielle Virksomhed. Svært Feilen ligger, skal jeg først uvilke, for derefter at berøre Midlerne derimod.

Som ovenfor viist er Productionen i Forhold til Consumptionen, Maalet for Frem- eller Tilbagegang i materielt Velvære. Naar Kræfterne, der ligge i en Befolkning, bruges ufordeleligt, eller for en stor Deel slet ikke anvendes, saa er Productionen mindre end den burde være, uagtet Consumptionen er den samme. Arbeidsløshed og Misbrug af Arbeidet er saaledes Nationaltab.

Hvad først angaaer Arbeidsløshed, saa kan det vel ikke siges, at hos os er nogen almindelig Mangel paa Arbeide for Mænd i deres bedste Alder; det er en privilegeret Klasse, der ved Monopoler som Laugslovgivningen have tilvendt sig Arbeidet paa de Svageres Bekostning; men netop derfor er Røden saameget større blandt Arbeidere af det svagere Køn; det maa ikke deeltage i en stor Mæsse af Arbeide, og det alene af den uoverkommelige Grund, at de ikke ere Mandfolk. Enhver har vistnok har haft Feilighed til at overbevise sig om, at Arbeidet for Børn, Fruentimmer og ældre Folk, der ikke ere i Laug, altid er knapt, saa knapt, at Arbeidslønnen er ringere end det, der er absolut nødvendigt for Livets Ophold. At Manufacturindustrien er et kraftigt Midde imod denne Art Arbeidsløshed, idet den fortrinnsvis beskæftiger Fruentimmer, vil jeg senere komme til at omtale.

Hvad angaaer Misbruget af Arbeidskræfterne, saa ere disse mangfoldige; jeg skal derfor kun løselig nævne følgende, der kunne angive de forskellige Afsarter, saa at man kan gjøre sig et Begreb om det Tab af Production, som de indirecte ere Aarsag i, nemlig:

a) Den ovennævnte Udførsel af Arbeide ved Mandfolk ihebetfor svagere Arbeidere, saaledes arbeider t. Ex. c. 10,000 Bæversvende og Mestere, samt over 2000 Drengene med Bævning her i Landet, hvoraf mindst Halvdelen suldt saa vel lod sig udføre ved Fruentimmer. Dette Arbeide giver en kummerlig Existens for de fleste mandlige Arbeidere, hvormed den samme Accord vilde være en særdeles god Fortjeneste for Fruentimmer.

b) Anvendelsen af mindre gode Arbeidsmaader ved Haandarbeide, Mangel af Maskiner, og alle deilige Tab, forarsagede ved Mangel paa tekniske Kundskaber hos Fabrikant og Mestere.

c) En stor staaende Hær.

d) En overflødig Mængde af Embedsmænd i en Alder og med aandelige Kræfter, der kunde virke bevidligt til Productionens Forøgelse, naar de ikke vare udragne den borgerlige Virksomhed, ofte til Arbeide, der ydeligere besværet denne, saaledes til Oppebørsel af Consumtionsafgiften.

e) Den i Forhold til andre Lande her brugte store Mængde af Tjenestefolk, hvis billige Ppris atter er et Vædi paa Mangelen af Arbeide for Fruentimmer.

Hvad angaaer den under b anførte Misbrug af Arbeidskræfterne, da fortjener her til at bemærkes, at en slet organiseret Industri meget ofte giver Staten endnu et større Tab end selve Arbeidsløsheden; man tænke sig en Mand høyle og høyle, indtil baade Brødet, Arbeidet og Tiden er blevet til Spaaner, eller til Stykkerne ere for smaae, eller til han har fæet Arbeidet sammen og det ikke duer til andet, end til at gaae i Spaanerne;

man tænke sig en Garver præparere en Hud til en Brug som den ikke kan bruges til, eller med Huller, saa at Halvdelen bliver ubrugelig, det er altsammen Spaanerindustri, og det er maake langt mere end man troer, der saaledes gaar tabt. Liggende store Tab giver i Regelen al den Industri, der under Privilegiers og særegne Foranstaltningers Beskyttelse sikrer enkelte Folk en Levevei, der er afstaaende baade fra Concurrence baade i Landet og fra Udlandet. Her henører især Laugsvirksomheden forsaavidt Reparations- og Bygningsarbeidet vedgaaer, ved denne Mangel paa Concurrence bortfalder den Trang til at følge Nutidens Forbedringer, som ellers indfinder sig; imedens Arbeidets Værdi forringes, fordi det kan levers billigere med samme Fordeel for Arbeideren, bliver Prisen den samme, og denne Differentis imellem Værdi og Ppris er et Tab, der, saafremt den lod sig calculere, vilde vise sig meget betydelig. Denne Forskiel imellem hvad en Arbeider præsterer ved nyere og ældre Arbeidsmaader, eller paa forskellige Steder ved samme Arbeidsmaade, er lanat over hvad man i Regelen forestiller sig. Saaledes var Productionen af en Segler baade her og i Frankrig for saa Aar siden 100 Pd. om Ugen, paa andre Steder 600 Pd. om Ugen, og selv det Høieste, som Mænd have præsteret af Høgling, har jeg seet præsteret af Pigebørn. En Murers Accord er i London en rod, der tager circa 96000 Fjensborger Steen i Jdermure, Saandlangelsen iberegnet, 20 Rbd. 1 Mt. 8 S. og en Muursvends Daglon er 2 Rbd. 4 Mt., hvormod Accorden hos os paa det nærmeste er den samme, og Muursvends Daglon ikke det Halve, saa at man ikke tager meget fejl naar man siger: at een engelsk Muursvend gjør ligesaa meget færdigt, som 2 danske. Productionen af saamange Mand, som Halvdelen af alle vore Muursvende udgjør, er altsaa tabt for Staten, paa samme Tid, som vore Muursvende tjene mindre end de kunde ved at arbeide anderledes.

Den nævnte Art Arbeidsløshed og Misbrugene ved Arbeidet kan saaledes antages at betvirke et stort Tab for Staten; men Hovedaarsagen her til maa søges i en Mangel paa Arbeide eller Sagen efter Arbeidere, hvorved man vilde nødes til at anvise hver sin rigtige Plads og Arbeidsmaade.

(Sluttet.)

Nyheder.

Kjøbenhavn, den 20. September 1848.

I den i Gaarsnummeret indrykkede Valgliste er ved en Feiltagelse udelglet tvende Navne. Vi hidsette derfor Listen i sin Heelhed.

- Algreen, Assing, Etatsraad.
- Bjerring, Professor.
- Bleckingberg, Etatsraad, Høiestreitsadvocat.
- Bunken, Høiestreitsadvocat.
- Christensen, Bøssmager.
- David, N. D., Prof. og Raadmand.
- Hall, Doerauditeur.
- Hansen, N. P., Bankdirecteur.
- Hoffmeyer, Capitain.
- Hvidt, Etatsraad.
- Johnsen, Conferentsraad.
- Juul, Krigssektesfor.
- Larsen, Professor.
- Larsen, Procurator.
- Levinson, Procurator.
- Lind, Farver.
- Lund, Strædder.
- Nathanson, Grosserer og Redacteur.
- Dørstou, Literatus, forhenv. kongl. Skuespiller.
- Salomonson, Commerceraad.

Schack, Candidat.
Koltelen, Uhrmagr.
Westergaard, Professor.
Wiborg, Directeur for Marinen.
Drsted, A. S., Geheimeraad.

Baabestilstanden. I den combinerede Comitee, som angaaende Baabestilstanden, var nedsat af Frankfurthers Forsamlingen, synes Besindigheden saa nogenlunde at være vendt tilbage. Majoriteten, 12 Stemmer, har forandret sit først stillede Andragende, ubetinget at forkaste Baabestilstanden og igien at begynde Krigen, dertil at denne Forkastelse kun kan skee, saafremt den danske Regiering ikke finder sig villig til ufortøvet at aabne Fredsunderhandlingerne med den tydske Forbundsstats Centralmagt. Minoritetens Andragende er i det Væsentligste næsten det samme som Majoritetens; det gaar ud paa, at Baabestilstanden skal antages, og at der ufortøvet skal aabnes Fredsunderhandling med Danmark directe fra Centralmagtens Side. Tydske Blade mene saaledes, og vistnok med Grund, at Nationalforsamlingen i et af sine første Møder vil finde sig foranlediget til at gaae ind paa et af disse Andragende og ratificere Baabestilstanden; men bliver dette Tilfælde, saa reducerer Motivet til den hele Alarm sig til et reent Etikettespørgsmaal, for hvis Aarsagss Skyld Ministeriet er styrtet, for hvis Aarsagss Skyld Forsamlingen og Centralmagten har prostitueret sig paa den ufleiligste Maade af Verden. I sine Motiver har Minoriteten andraget paa, at Carl Moltke ikke skal indtage Præsidentposten, og beraaber sig derved paa en Skrivelse fra Camphausen, en Skrivelse, der, sammenholdt med vort Ministeriums Erklæring giver en meget smuk Idee om Præsident Sanddrubed og preeu'stiff Er-lighed. Vi give vore Læsere denne Skrivelse in extenso:

„Dr. Minister! Efter Modtagelsen af Baabestilstands-Betingelserne har jeg strax foredraget den kongelige Regiering de Betænkkeligheder, som Valget af Grev Moltke-Rütichau til Præsident i den provisoriske Regiering for Slesvig-Holstene maatte foranledige. Den kongelige Regiering meddelte os desangaaende, at den havde Bished om, at Grev v. Moltke nu var overbevist om Umuligheden af Præsidenturets Overtagelse og denne Overbevisning deelttes af den danske Besuldmægtigede. Grev Moltke havde forladt Hertiugdømmet og vilde være at ansee som aftraadt. Den danske Besuldmægtigede, Hr. v. Reedtz, havde erklæret, at Hans Maj. Kongen af Danmark vilde være beredt til saadanne Modificationer og Concessioner, som viste sig ønskelige for Hertugdømmernes Rolighed.“

Circularskrivelse fra Udenrigsministeriet ang. Baabestilstanden. (Dept.) Under 17de dennes er fra Udenrigsministeriet afgaaet følgende Circularskrivelse til de danske Gesandter i Udlandet:

Min Herre!
Nygterne om, at Danmark har erklæret sig villig til at indromme visse nærmere betegnede Modificationer i den med Preussen afsluttede og ratificerede Baabestilstandsconvention af 26de August d. A., have ikke i nogen betydelig Grad tildraget sig den danske Regierings Opmærksomhed, saalænge de kun indeholdtes i tydske Blade. Man har stølet paa, at disse Nygter hørken Hjemme eller ude vilde finde Tiltro.

Men nu da det erfarees, at en Fraction af Nationalforsamlingen i Frankfurt endog synes at vilde bygge sin Antagelse eller Jfke-Antagelse af Baabestilstanden paa et saadant Nygte, finder jeg Anledning

*) Det maa her til bemærkes, at en Indvandring af saadanne Arbeidere, der arbeide bedre end vore egne og som saaledes kunne tjene som Lærere for disse, naturligvis nytte saameget, at deres Lon kun er en ringe Gjengjæld for den Nytte, de gjøre.
**) See Industriforeningens Tidende 1814, 1ste og 2de Hefte, Statistisk Tabelværk, Bergsøes Statistik ic.

til at bede Dem hos den Regjering, ved hvilken De er accrediteret, bestemt at forklare, at, der aldeles ikke har været Tale om saadanne Modificationer, hvortil som Forslag fra den anden Part eller som Indrømmelse herfra.

Det vilde lede til et vist antallet af Forvillinger, derom ovennævnte Forsamling, ledet af urigtige Forudsætninger, skulde faae ind paa en Middelvei mellem Antagelse og Fortæstelse. Den danske Regjering maa det derfor være magtpaaliggende at sjerne enhver Forestilling om, at den skulde have givet Anledning til nogen Uklarhed eller Tvetydighed af denne Art. Det, man herfra troer sig berettiget til at fordrø, er, at de Autoriteter, som tillægges sig selv Bemyndigelse til at underkaste den gyldige afsluttede Baabensstillands betingelser Bestemmelser, maatte komme til et klart Resultat, enten at antage Baabensstillands for at overholde den med samme Samvittighedsfuldhed, som det er skeet fra Danmarks Side, eller at forkaste den.

Baabensstillands er en Forsoningsact med Hertugdømmene. Dens Hensigt er at forsøge at udjævne de Differenser, som ere opstaaede mellem disse Landes og den hervedværende Befolkning. Dette Gode vil imidlertid ikke kunne opnaaes, saalænge det Parti i Hertugdømmene, der ønsker Krigen fortæstet, nærer Haab om ved Understøttelse af Nationalforsamlingen at kunne sætte sine Planer igjennem. Heri finder den danske Regjering en Grund mere til at bidrage, hvad den formaar, til ogsaa fra Tydsklands Side at bevirke en utvetydig Afgørelse.

De vilde behage snarest muligt at gjøre den Regjering, hvorved De er accrediteret, en Meddelelse i denne Aand. Jeg har den Ære, osv.

Fra Hertugdømmene. I den urolige Landsforsamling i Kiel stillede Rendsborgeren Petersen det Andragende, at den provisoriske Regjering maa ansøges om at træffe hensigtsmæssige Foranstaltninger til at sjerne de Hindringer, der stille sig i Veien for de Slesvigholsteenske Sides Part. Dette Andragendes paatrængende Nødvendighed blev strax anerkjendt. Flere Ammendements bleve i denne Retning stillede, hvoriblandt et af Læders (at Regjeringen maatte være berettiget til at dispensere bestaaende Love), vakte levende Discussion. Dette Amendement blev saaledes udtrykt, at det kunde tillades Slesvigholsteenske Skibe at gaae under dansk Flag. — Ved samme Leilighed kom det under Spørgsmaal om hvorledes Hertugdømmernes Forhold for Diebliffet var til Danmark, om Baabensstillands bestod eller ikke osv. Ds Hausen mente, at der for Diebliffet var en fuldstændig Krigsstilland, hvorimod Reventlow, Jersbek og antog, at Baabensstillands faktisk bestod og formanede desaaftag til rolig Overveelse, — hvilket ikke fandt sænderlig Behag. — Et andet mærkeligt Forhandlingsresultat var, at et Andragende af Ahlmann om at bede den provisoriske Regjering om Statsgrundlovens uforbeholdne Publication, faldt igjennem. Imidlertid havde Regjeringens Commissair iforveien, paa givne Anledning, ytret, at Forsamlingen skulde offentliggøres, saasnart den af Forsamlingen besluttede danske Overføttelse var færdig.

— Forbundstropperne vedblive at rykke ud af Hertugdømmene. Kun nogle Batailloner Badenere og Würtembergere ere blevne tilbage i Holsteen. Generalerne Haikett og Müllendorff ere reiste til deres Hjem.

— Den 13de Septbr. har den lauenborgske Landdag eensstemmigt erklæret, at Malmøer Baabensstillands-Conventionen er, saavidt Hertugdømmet Lauenborg angaar, udførlig og at navnlig den designerede Regjering, Greverne Rantzau og Reventlow, umuligt atter kan tage Noet. Ved Stafet er der til Næstforstærkeren afgaaet en Protest, hvori det erklæres for Landets Billie, at den af det tydske Forbund indsatte Administrations-Commission bliver ved at bestaae.

Nye Regjeringsmedlemmer for Slesvig. I Anledning af, at de ved Malmøer-Conventionen til Dannelsen af den midlertidige Administration i Hertugdømmene udvalgte Mand, med Undtagelse af Præsidenten, Hans Excellence Greve Moltke til Rüsschau, have undsaet sig for at modtage det paa dem saldne Valg, har Hans Majestæt ved Resolution af 10de ds. i deres Sted allernaadigt udnævnt Conferentsraad, Amtmand Johansen og Bispen for Als og Vro Hansen til for Slesvigs Bedkommende at tiltræde denne Regjeringscommission, der i Over-

eensstemmelse med Art. 7 af Baabensstillands-Conventionen skal indsettes for begge Hertugdømmene.

Ordensdecoration. Ved allerhøieste Rescript af 2den Septbr. har Hs. Maj. allern. tilladt Allerhøiestammes Privatsecretair, Etatsraad Berling, R. af Dbr., at anlæge og bære den ham af Kongen af Sverrig og Norge tilbealte Decoration som Ridder af Bana-Ordenen. — Under 2de s. M. har Hs. Maj. allern. udnævnt Capitainlieutenanterne i Søetaten M. N. Suenon og D. F. Suenon til Riddere af Dannebrogordenen. — Under s. D. har Hs. Maj. allern. udnævnt Postmester i Apenrade, Capt. F. J. Moltke, til Ridder af Dannebrogordenen. — Ved allerhøieste Rescript af s. D. har Hs. Maj. allern. tilladt Geheimeconferentsraad, Greve Reventlow-Criminil, R. af Elephanen, Stork. af Dbr. og Dbrmd., at anlæge og bære den ham af Dronningen af Spanien tilbealte Decoration som Storkors af Carl den Tredies Orden.

Armeen. Under 14de Septbr. er Secondlieutenant i Infanteriets Krigsskole H. v. Bohr, efter Ansøgning og paa Grund af Svagelighed, allerh. meddeelt Afsted i Naade af Krigsøjenssten.

Ledige Embeder. Under det fgl. Academi for de skønne Kunster. Et Professorat ved Academiets Modelskole: om hvilken Post Ansøgninger blive at indsende inden Forløbet af 6 Uger fra den 12de dennes at regne. — Embedet som ordineret Catechet ved vor Frue Kirke i Dens og første Lærer ved Borgerstolen sammesteds. Opslaet vacant den 16de Septemder.

Prinds Frederik af Slessen er i Mandags ankommen hertil fra London.

Theatret. Den nye Baudeville „Et Sørgehuus“, som blev givet i Søndags og i Mandags Aftes, forties til Jorden under Pibers og Gongongens Lyd. Vi for vor Part have ingen sænderlig Lyst til at condolere i den Anledning undtagen det skulde være Personalet, der har spildt sine Kræfter paa at bringe en Dagnflue frem for Dagens Lys, der allerede ved sin Fødsel har Spiren hos sig til sin bratte Opøsning. Man siger, at Minerva og Muserne ængstelig skjule sig ved Karovernes Torden, ved Baabensnes Klirren; vort Theatret synes præcis at bringe dette til Eksplosion ved Dørfølgen af de tvende Nyheder: „Et brillant Parti“ og „Et Sørgehuus“, hvormed der er opvartet i Saisonens Lob, thi man vil forgive sig søge noget Jelleskab og Elægtkab mellem dem og hine velrenommerede Damer. Naar nu blot Baabensstillands vilde udøve en beroligende Virkning paa Damerne og løfte dem frem af deres Smuthuller. Lyst til at komme mangle de næppe; det saae vi i Søndags Aftes med Terpsichora, da Sødskendene Funck saa forræffelig udfor deres Pas de deux; men skulde de andre Muser afholdes af Frygt for ny Baabenslam, da vilde det være aldeles at fortviøle over. Slesvigholsteenerne have allerede Nof paa deres Samvittighed, skulde de nu ogsaa ved deres Intriguer forspilde den Smule Glæde vi sole ved at pleie lidt Omgang med hine Huldguldinder, da vilde deres Synderegister blive saa uendeligt stort, at de, som Sodomas og Gomorras Indvaanere vilde nedfalde den himmelske umiddelbare Straf over deres Hoveder. Derfor vogter Eder, Slesvigholsteener, for at bryde Baabensstillands!

Fregatten „Galathea“ har den 16de September vilst sig udenfor Kieler Fjord. „R. C.“ mener, at den er bestemt til at besøge Blokaden igjen, der som Baabensstillands skulde forklæses i Frankfurt.

„Kjøbenhavnsposten“. Naar man ret vil faae en Idee om den Bühler-Politik, som dette Blad anvender, for at angribe Ministeriet og undergrave Folkets Tillid til Regjeringen, saa læse man blot tvende af dens Artikler, den ene for i Fredags, den anden for i Mandags, der begge angaae de foregionne Modificationer i Baabensstillands. I den første Artikel anseer „Kbh.“ de omtalte Modificationer uden Videre som noget Givet, som Noget, der er vedtaget af Ministeriet, og den kommer saaledes til det Resultat, at denne Eftergivenhed — som Bladet til Fordeel for sine Slesvigholsteenske Venner og Comiteanter anseer aldeles i sin Orden — maa fremkalde Ministeriets Fald, da det jo derved aldeles har tilstaaet sin egen Magtesløshed. Imidlertid kommer der en bæslig Streg i „Kjøbenhavnspostens“ hoist ædle Beregning. Ministeriet erklærer, at enhver Modification i den engang afsluttede Ba-

abensstillands-Convention er umulig; men „Kbh.“ giver sig alligevel ikke fortabt, den vil føre det sidste Slag, og med ægte jesuitisk Kløgt slynger den Mandags-Artiklen ud i Verden, hvori det hedder, at vel vil Ministeriet ikke give efter i den ringeste Deel af Baabensstillands-Betingelserne — men det gjør det alene — for at holde paa Carl Moltke, den samme Moltke, som Ministeriets Mand selv have fordrevet fra hans Post. For hans Skyld vilde de alene fortsætte Krigen. Hvad skal man nu kalde en saadan Insinuation? En Insinuation, der er saameget sammeligere, som den aabenbart er fremsat mod Bladets bedre Viden, blot for at komme Ministeriet tillivs. „Kbh.“ er ikke bestialt nok til, at den ikke skulde indsee, at her ikke er Tale om at holde paa eller opgive Carl Moltke, men kun om ikke at opgive det Mindste af vor gode Ret, saameget mindre som Eftergivenhed i dette Punkt i sine Consequenser maatte føre til Eftergivenhed i andre. Dette veed den fuldt saa vel som vi kunne fortælle den det; men den vil ikke vide det; den vil hellere stikke Sandheden under Støl og coule qui coule hylde Fader Loyolas Devise, at „Niemedet belliger Midler“. Men denne Devise er dog foragtelig i enhver retsfindig Mand's Dine.

En Bemærkning. Det har undret os, i et i „Den berl. Tidende“ og Abresseavisen indrykket Proclama, hvorved Mægler Harry B. Adler bemyndiges til at indkalde sine Creditorer, at see anført den Bestemmelse, at nævnte Proclama tillige skal indrykkes i „Mt. Mercur.“ Som bekiendt, er Forpligtelsen til at indrykke Proclama i det nævnte Blad ophavet for nogen Tid siden, det er derfor ikke godt at forklare denne Synderlighed, saameget mindre som Proclamaet egenhændig er underkrevet af Justitsminister Vardenfleth, der saaledes paa en Maade undervænder, hvad han selv for nogen Tid siden har paabudt. Det er meget muligt, at Mægler A. paa Grund af sine udenlandske Forbindelser maatte ønske Proclamaet indrykket i et tydsk Blad, men det kunde han gjøre paa egen Haand, uden at det behøvede at indeholde en Bestemmelse, som ikke kan Andet end compromitere Udstederen.

Thorvaldsens Museum. Besøget i Thorvaldsens Museum har været meget stort i disse Dage, og i den Grad at Billeterne have været udgivne nogle Dage iforveien. Vi skulle i et følgende Nr. give en udførligere Beskrivelse over dette Mindesmærke, hvis Besyning Prof. Clausen saa smukt har frembragt i en Artikel i „Fædrelands“ sidste Søndagsnummer.

En Flensborger Stipper er iforaaers indkommen her i Havnen med sin Skonnert, for at faae Mærket „Dansk Eiendom“ paany indebrændt i sit Skib.

Sjællandse Jæbaner. Paa Banens 1ste Afdeling (Kjøbenhavn-Roeskilde) er i Ugen fra den 10de til 16de September befordret 8831 Personer, og Indtægten for Personfrekventen har været 3710 Rbd. 8 s. for Godstransporten 432 Rbd. 38 s.

Dampskibet „City of Aberdeen“ fra Hull til St. Petersborg, Capt. Knocker, afgik sydpaa igaar Morges.

Preussisk Dampskib „Der Adler“ afgik sydpaa igaar Morges.

Hs. Maj. Kongens Dphold i Sønderborg. Et Privatbrev derfra af 15de Septbr. i „Berl. Tid.“: I mit forrige Brev meddelte jeg Dem, at Kongen den 13de d. M. vilde uddele Hæderstegn til Armecorpsen paa Den. Jeg var vidne til denne Ordensuddeling, der ikke var mindre høitidelig for os Tilskuere end for selve Tropperne. Først defilerede Tropperne i Reuemaarsch forbi Hs. Majestæt og efter at de derpaa vare opstillede corpsvis, blev hver Enkelt, der skulde modtage Hæderstegen, optraadt af Generaladjutanten, hvorpaa Kongen selv overrakte den Paagjældende Ordenen og ledsagede Overleveringen med nogle Ord, påsænde efter Enhvers Forhold. Efter denne høitidelighed blev vor Des Følgevæbning foreskillet for Kongen. Den bestaaer baade af Cavalleri og Infanteri, det Sidste er deels væbnet med Rifler, deels med Piser. Det samlede Antal anslaaes til 2 a 3000 Mand. Cavalleriet er formelig monderet, Infanteriet bærer til Distinction høide Kraver paa Frakterne.

Igaar var Hs. Majestæt ombord i de 3 her liggende Corvetter samt i Kanonbaadene, og skal ogsaa der have uddeelt flere Hæderstegen. En preussisk Courteer, som var ankommen her (den fra tidligere Tid bekjendte Major Wildenbruch), riste

igaar Aftes, som man vil vide, med afslaaende Svar paa hans Andragende om Modificationer i Baabensstillandsbetingelserne. Præsidenten i Regjeringen for Slesvig og Holsteen, Greve Carl Moltke, og Kammerherre Reeditz, ere her endnu. Sidstnævnte menes endnu idag at vilde reise til Slesvig.

De svenske Tropper. „Svendb. Ny.“ meddeler: Efter Forlydende ankom igaar (den 15de) Ordre til det svenske Hovedkvarter, at Bestgöths og Elsborgs Infanteri-Regimenter foreløbig forblive heri Tjen, hvori Skaraborgs og Bestgöthabols Regimenter i disse Dage skulle indstibes i Nyborg. Hs. Excellence Greve Lovenhjelm afgaer i Morgen herfra med Dampskibet „Efterner“. De tilbageblivende Tropper stilles under Generalmajor Dalströms Commando og Hovedkvarteret forlægges til Broholm.

Ribe. „Ribe Avis“ af 15de meddeler: En Person ved Navn Lehmel fra det preussiske Sachsen, tidligere Lieutenant ved det tanniske Fricorps, har for nogle Dage siden meldt sig for Autoriteterne her, angivende, at han vilde tage Tjeneste i den danske Armee. Han angav endvidere, at han ikke vilde træde ind i den Slesvig-holsteenske Armee, fordi han da maatte sværge den provisoriske Regjering Trost, og dertil havde han ingen Vist. Han er herfra ført til Hovedkvarteret.

De udenlandske Eftervæntninger. Aviserne bragte igaar, ere ikke af stor Betydning. De væsentligste ere følgende:

Hverken i Frankfurt eller i Berlin er der tilveiebragt noget Ministerium; baade fra det første og det andet Sied meddeles Lister over Ministercandidater; men endnu er intet Definitiv. Beckers vil muligen sammensætte et Ministerium, bestaaende af Nogle af det høire, og Nogle af det venstre Parti. — I Wien har der atter været nogle Tumulter, fremfaldt ved Actievindlerier, som Uroffisterne vilde benytte, men dette Uvæsen er blevet undertrykket ved Ministeriets skjætte Optraeden. — Det ungarske Ministerium under Kosuth har resigneret, og Greve Batthyany har overtaget at danne et nyt Cabinet. Den ungarske Landdag har erklæret sig permanent og besluttet, at vedtage de Love, som ikke maatte erholde Keiserens Concession. Antagelsen af ungarske Banknoter er forbudt i det egentlige Østerrig. — I Paris circularer den 13de Septemder det Rygte, at de neapolitaniske Tropper havde indtaget Messina. — Den provisoriske Regjering i Venedig skal have indskibet sig til Amerika; muligt er det at den Slesvigholsteenske provisoriske Regjering vil følge samme Vej — Nagsdagsforsamlingen i Wien har bevilget to Millioner til at opbylde Industrien og Industridrivende i Wien. — Frankfurtbesandten v. Raumer forlader Paris, formodentlig med uforrettet Sag. — Rusland skal have tilsendt det engelske Cabinet en Note, hvori det erklæres, at det anerkjender Østerrig som den eneste og lovlige Besiddet af Lombardiet. — I Chemnitz har der d. 13de været meget alvorlige Arbeideruroligheder, hvorom man kan gjøre sig et Begreb derved, at 16 af Folket og en Ritmester med 20 Soldater ere blevne paa Stedet.

Da Trinitatis-Kirke for Tiden er under Reparation, tor man vel ogsaa vente, at påsænde anbragte Fergittere vilde for Fremtiden forbinde den væmmelige Ureenlighed, som strider mod den offentlige Betændighed, forprester Lusten, er modbydelin for alle Ombende og Kirkebesøgende, og en upassende Besudling af et indviet Gudshuus. — Brøndsted siger et Sted i sin græske Reise: „Høitidelig Skjønne, til Andagt og stille Eftertanke og fromme Følelser mere indbydende Locale kan vel neppe tænkes, end en tydsk Moltke (Kirke). Hvorhen Diet vender sig, intet uden det skjønneste, dampede Lys, en adel Simpelt, og en Aenlighed, som grandter fast til det Utrolige. Det første, som ved Indtrædelsen i en saadan Kirke vedrager og opløfter Sindet, er den stille, simple, uforfængelige Harmonie, hvori det pragtfulde Materiale trader med Stidets Hensigt og Bestemmelse; — ingen spraglede Forzinger drage Diet til sig og adspredt Sindet, — kun Allahs Navn og et Par Sprog af Koranen, malede i Guld og Sort med kolofale Træk paa den østlige Svæbning over Alteret. Hvad nu Keenligheden angaaer, da er den Omhu, som Tyrkerne